

Κωμική τραγούδια. Ό περιφημος ἄγγλος ήδυποιδες Garrick υπέκρινετο ποτε ἐν τῷ δεάτρῳ κατὰ τινα δερμοτάτην δερινὴν ἡμέραν τὸν Βασιλέα Λῆρο καὶ συμπαρέσυρεν, ὃς πάντοτε, διὰ τῆς ἀπαραμίλου αὐτοῦ τέχνης τὸ κοινὸν κατὰ τὰς πρώτας τέσσαρας πρᾶξεις τοῦ δράματος. Κατὰ τὴν πέμπτην ὅμως πρᾶξιν συνέβη αὐτῷ μικρόν τι ἀτύχημα. Μόλις εἶχεν ἀρχίση ἡ τραγικωτάτη σκηνὴ περὶ τὸ τέλος τῆς πρᾶξεως, ὅπου ὁ γηραιός βασιλεὺς κλαίει παρὰ τῷ πτώματι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Κορδηλίας, καὶ ποιῶν δάκρυα ἥρχισαν ἥδη νὰ ρέωσιν ἐπὶ ὠδρίσιν παρειῶν μεταξὺ τῶν θεωρῶν, ὅτε αἴρην τὸ πρόσωπον τοῦ ἡδυποιοῦ προσέλαβεν ὅλως ἀλλοίων καὶ ἀκατάλληλον ἔκφρασιν. Ή κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀποιτούμενη σοβαρότης ἡ φανίσθη ἀπὸ τοῦ πρόσωπου του καὶ ὁ ἡδυποιός ἡγωνίζετο προφανῶς δεινὸν ἀγῶνα ὅπως καταπινῇ ἀκαταμάχητον δρεῖν γέλωτος. Κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ὅπως ἀπαιτεῖ τὸ μέρος τοῦ δράματος, οἱ εὐγενεῖς εὐπατρίδαι, ἀλλὰ καὶ οὗτοι, ἀμα εἰσελθόντες, μετέβαλον ὅψιν καὶ ἥρχισαν νὰ ἀγωνίζωνται τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ὅπως κρατήσωσι τὸν γέλωτα, οὕτως ὥστε ἡ σκηνὴ ὑπέστη ἀνεξήγητον διακοπήν πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τῶν δεατῶν. Αἴρην ἀνοίγει δλίγον τοὺς ὄφθαλμούς ἡ νεκρὰ Κορδηλία, ὅπως ἤδη τὸ αἴτιον τῆς διακοπῆς, καὶ καταλαμβάνεται ἀμέσως ὑπὸ σπασμαδικοῦ γέλωτος, ἀναπηδᾷ καὶ τρέχει γελῶσα πρὸς τὰ παρασκήνια, ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ Λῆρο, ὑπὸ τοῦ γενναιέρφρονος καὶ ἐντιμοτάτου Kent καὶ τῶν λοιπῶν εὐπατριδῶν, ἀδυνατούντων, ὡσαντώς νὰ κρατήσωσι τὸν γέλωτα.

Οἱ δεαταὶ ἔμειναν ἀνάυδοι καὶ ἕπταλητοι, μέχρις οὗ ἀνακαλύψαντες καὶ αὐτοὶ τὸ αἴτιον τῆς γενικῆς ἡλαρστητος ἔξερράγησαν ἐπίσης εἰς ἀσβεστὸν γέλωτα. Εἰς τὸ διπισθεν μέρος τῆς πλατείας (parterre) ἦτο καθισμένος χρονδρός τις κρεωπώλης ἔχων πλησίον καὶ τὸν κύνα του, διότι τότε ἐπετρέπετο ἐν Λονδίνῳ καὶ εἰς τοὺς κύνας ἡ εἰσόδος εἰς τὸ θέατρον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν κυρίων των. Τὸ μέγα καὶ εὐτραφές τοῦτο ζόντον ἐκάθητο πλησίον τοῦ κυρίου του, ἐρειδόμενον μὲ τοὺς προσδιόνους πόδας ἐπὶ τῆς ἀπέναντι αὐτοῦ σανίδος καὶ ἐθεώρει μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος τὴν σκηνήν, ὡς νὰ ἐσκόπει νὰ γράψῃ τὴν ἐπίρισιν. Ό παχας ὅμοις κύριος του ὑπέφερε πολὺ ἀπὸ τὴν ζέστην καὶ διὰ νὰ ἀλαφωδῆ ἀφήσεσσεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς του τὴν βαρεῖαν φενάκην καὶ προσήρμοσεν αὐτὴν μὲ δηλητὴν τὴν ἀφέλειαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ κυνός του. Ή δέα τοῦ κυνὸς μὲ τὴν βαρεῖαν περροῦντας παραπτοῦντος μετὰ τοσαύτης προσοχῆς ὅταν τὰ κινήματα τῶν ὑποκριτῶν, ἦτο τόσον γελοία, ὥστε καὶ εἰς τοὺς ὑποκριτὰς αὐτούς, οἱ ὅποιοι ἡσαν συνειδισμένοι νὰ κυριεύωσι τὸν ἑαυτὸν των, ἐστάθη ἀδύνατον νὰ τηρήσωσι τὴν ἀπαντούμενην σοβαρότητα. Ό Garrick ἔλεγε βραδίτερον διτὶ κατ’ ἐκείνην τὴν ἐσπέραν, καὶ ἀν ἐπρόκειτο νὰ χάσῃ τὴν ζωὴν του, δὲν θὰ ἥδηντο νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτα.

Ἀμερικανὸς ἐκατομμυριοῦχος. Ήπάρχουσι καὶ σήμερον ἔτι ὅπως εἰς τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς τῆς Ρώμης, τῆς τε δημοκρατίας καὶ αὐτοκρατορίας, ἀνδρῶποι βαθύπλουτοι, οἱ ὅποιοι ἐπιδεικνύουσι τὴν μᾶλλον ἀνήκουστον πολυτέλειαν, τὴν ἀνήθικον ἐκείνην πολυτέλειαν ἣτις δρέσκεται εἰς τὰς πλέον ἀλλοκότους καὶ ἀλγούς δαπάνας, καὶ ἡ ὅποια φαίνεται ὡς χλεύη εἰς τὰς πτωχὰς κοινωνιὰς τάξεις, αἵτινες ἐν τῷ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνι μόλις καταρθοῦσι νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὰς ἀπλουστάτας καὶ ἀπολύτους ἀνάγκας. Ό Ἀμερικανὸς Mackey, διτὶς ἔξαγει ἐκατομμύρια δολλαρίων ἐν τῶν ἀργυρωρυχείων του ἐν Nevada, κατὰ τὰς τελευταίας ἐν Παρισίοις Ἀπόκριες ὑπερηκόντιος κατὰ τὴν πολυτέλειαν ὅλους τοὺς μετ’ αὐτοῦ ἀμιλλωμένους ἐκατομμυριοῦχους. Ή σύζυγός του ἔπειμψεν ἐπὶ τοῦτο κυνηγοὺς εἰς τὴν νέαν Γουϊνέαν, διπὼς θηρεύσωσι τὰ τόσον σπάνια παραδείσια πτηνά, διότι ἥθελε νὰ κατασκευάσῃ μανδύαν ἐκ τῶν πτερῶν τῶν πτηνῶν τούτων. Δι’ ἔνα χορόν, τὸν διπόσιον ἔδωκεν ἐν Παρισίας, ψικοδόμησεν ἰδιαίτερον διὰ τὸν χορὸν παλάτιον, τοῦ ὅποιού οἱ τοῖχοι ἡσαν κεκαλυμμένοι μὲ ἐρυθρὸν βελούδον καὶ μὲ κάποιτρα, τὰ δὲ πατώματα μὲ μάρμαρον, χρυσὸν καὶ μωσαϊκό· πολλαὶ ἐκατοντάδες ἐργατῶν εἰργάζοντο νυχθημερὸν πρὸς κατασκευὴν τοῦ παλατίου, τὸ διπόσιον ἐστοίχισε πολλὰς ἐκατοντάδες χιλιάδων φράγκων. Εἰς τοὺς προσκεκλημένους παρετίθεντο νωπα χαμαικέρας τῶν μεσημβριῶν χορῶν, σίλουροι ἐν Ρωσίας, φωλεῖς πτηνῶν ἐξ Ἰνδίδην κ. τ. κ. Μόνον τὰ καχαρωτὰ ἐστοίχισαν 150,000 φράγκων!

Ἐξ ὅλων τῶν δαπανῶν ἀν ἀφαιρέσῃ τις τοὺς μισθῶντας τῶν ἐργατῶν αἱ λοιπαὶ ἡσαν σπατάλη ἣτις ἱκανοπόλησεν ἐπὶ στιγμὴν ματαιοφροσύνην ὑπερβαίνουσαν πᾶν δριον.

Η στενὴ σχέσις μεταξὺ ἵππου καὶ μαχητοῦ ἀπάλεσε προϊόντος του χρόνου ἐνεκα τῆς ἐφευρέτεως τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῆς τελειοποίησεως καὶ ὑπεροχῆς τοῦ πεζικοῦ μέγα μέρος τῆς ἀρχικῆς αὐτῆς σημασίας· οὐχ ἡττον ὅμως διατελεῖ ὁ ἴππος καὶ σήμερον ἔτι σπουδαιότατος παράγων τῆς πολεμικῆς τέχνης. Οὐδὲν λοιπὸν διαμαστὸν αἱ κιβερνήσεις ἐνίων κρατῶν ἐν ιδραις, καθ’ ἓν φαίνεται ἀπειλούμενη ἡ εἰρήνη, προσπαθῶντος δὲ ἀπαγορεύσεων ἔξαγωγῆς τῶν ἵππων νὰ ἀποφύγωσι πτῶσαν ἐλάττωσιν τῆς πολεμικῆς αὐτῶν δυνάμεως. Ό ἀριθμὸς τῶν ἵππων κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῶν ἀριθμήσεις συμπτοσύται εἰς 34 ἐκατομμύρια, οὕτως ἀστε κατὰ μέσον δρον εἰς 100 κατοίκους ἀντιστοιχοῦσι 10 ἵπποι. Ό δικις ὅμως ἀριθμὸς διαιρεῖται λίαν ἀνίσως κατὰ τὰ διάφορα κράτη. 17 ἐκατομμύρια ἐν στρογγύλῳ ἀριθμῷ, δηλαδὴ σχεδὸν τὸ ἥμισυ τοῦ δικιοῦ ποσοῦ ἀνήκει εἰς τὴν Ρωσίαν. Ή Αὐστροουγγαρία ἀριθμεῖ 3,541,860 ἡ δὲ Γερμανία 5,522,316 ἵππους· εἴτα ἔπειται ἡ μεγάλη Βρετανία ἀριθμοῦσα 2,906,000 καὶ ἡ Γαλλία 2,868,723. Τὰ λοιπὰ κράτη εἴναι σχετικῶς πτωχὰ ὑπὸ τὴν ἐποψίαν ταύτην. Ή Γαλλία ἔκτὸς τῶν ἵππων ἔχει καὶ 292,272 ἡμιόνους ἐνῷη ἡ Γερμανία ἔχει μόνον 1009. Εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν τῶν εἰς τὴν Αὐστρίαν ἀνηκόντων ἵππων δὲν συμπειλεικήθησαν οἱ τῆς Βοσνίας οἵτινες συμπτοσύται εἰς 160,000. Ό λόγος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἵππων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων εἰς τὰ διάφορα κράτη ἔχει ὡς ἔξης· Εν Ρωσίᾳ εἰς 100 κατοίκους ἀντιστοιχοῦσι 23 ἵπποι, ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ 10, ἐν Γερμανίᾳ 8, Γαλλίᾳ 8, καὶ μεγάλη Βρετανία 8. Ή Ρωσία ὅμως σχετικῶς πρὸς τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς δὲν ἔχει τὴν μεγαλητέραν ἀριθμούν. Αἱ ἡνωμέναι πολιτεῖαι τῆς βορείου Ἀμερικῆς ἀριθμοῦσι 10,838,000 ἵππων (ῶστε εἰς 100 κατοίκους ἀντιστοιχοῦσι σχεδὸν 28 ἵπποι) ἔκτος τῶν 1,871,000 ἡμιόνων. Ή Αὐστραλία εἴναι σχετικῶς ἔτι πλουσιότερα διότι ἐν αὐτῇ εἰς 100 κατοίκους ἀντιστοιχοῦσι 56 ἵπποι. Ήπάρχουσι μάλιστα χῶραι, ἐν αἷς οἱ ἵπποι εἴναι πολυαριθμότεροι τῶν κατοίκων, π. χ. ἡ Ἀργεντίνη, διπὼς εἰς 100 κατοίκους ἀντιστοιχοῦσι 204 καὶ ἐν Οὐραγουάρη 370 ἵπποι.

Κατὰ τὴν ἰταλικὴν ἐφημερίδα „Il Piccolo“ ὑπάρχουσιν ἐν Ιταλίᾳ 17 ἐκατομμύρια ἀναλφαβήτων οἱ δὲ ἀναγνῶσται ἐφημερίδων ἀποτελουσι μόλις 1½ ἐκατομμύριον, ἐξ ὧν οἱ 700,000 μόνον πληρώνουσι δὲ ἐφημερίδας· ἐκ τούτων δὲ διλήστοι εἴναι ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ιταλίᾳ. Εἰς ταῦτα προστίθεται τὸ παράδοξον φαινόμενον διτὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, διπὼς οἱ ἀνδρῶποι ήσιστα φροντίζουσι περὶ ἀναγνώσεως ἐφημερίδων καὶ ἔτι διλγώτερον περὶ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, ἐκδίδονται ἀπειρά τὸν ἀριθμὸν καὶ ποικιλότατα φύλλα. Ήπὸ τοιαύτας περιστάσεις ἀγωνίζεται δι τύπος μετὰ περιστάσεως δυσκολίας. Τὸ κοινὸν φαίνεται διτὶ ἀγνοεῖ τὴν δεινὴν δέσιν, ἐν ᾧ εὑρίσκεται δι ἔγχωριος τύπος, καὶ ἀπαιτεῖ παρ’ αὐτοῦ διχι μόνον εὐθηγίαν ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ὑπολείπονται τοῦ λοιποῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Μία ἐφημερίδα διπὼς τὸ „Standard“ ἔχει 140,000 συνδρομητάς, τὸ „Figaro“ 60,000, δ. „Soleil“ 50,000, ἐνῷη οἱ Ιταλοὶ ἐν γένει σπανιότατα γίνονται συνδρομηταὶ καὶ προτιμῶσι νὰ ἀγοράζωσι τὰ φύλλα διτὸν τύχη εἰς τοὺς δρόμους. Ό Ιταλικὸς τύπος διγει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλεεινὸν καὶ ταῖς πρωτείας του ἀγνωμένως ἀνταμείβεται.

Ἐν Παρισίοις ενέργειον τὰ ἵππα εἰς φοβερὰν ἐπερτίμησιν. Συγγραφεὺς τις παρὰ τὸν Σηρουάναν ἀνεκάλυψεν ἐσχάτως τὴν συνταγὴν τοῦ ἔξωραϊστικοῦ ἐκείνου μέσου, εἰς τὸ διπόσιον ἡ αὐτοκράτειρα Ιωσηφίνα ἀφείει τὴν διαμαστίαν χροιάν τοῦ προσώπου της. Ή σύζυγος Ναπολέοντος τοῦ πρώτου ἔχει γάλα ἐπὶ προσφάτων ἵων καὶ ἔλους κατόπιν τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ἐκ τοῦ ἀριθμού τῶν ἀνθέων κεκορεσμένον μῆρον. Άμα μαθοῦσαι τὴν συνταγὴν αἱ κυρίαι τῶν Παρισίων ἡσικίσταν νὰ τρέχωσι σωρηδὸν εἰς τὸ Bois de Boulogne διπὼς δρέπωσιν ἵππα εἰς τὸ διαιτερα πρὸς τούτο καλλίδια ἐκ μεταξωτοῦ ὑφασμάτου, πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀπλουστάτου τούτου ἔξωραϊστικοῦ μέσου.